



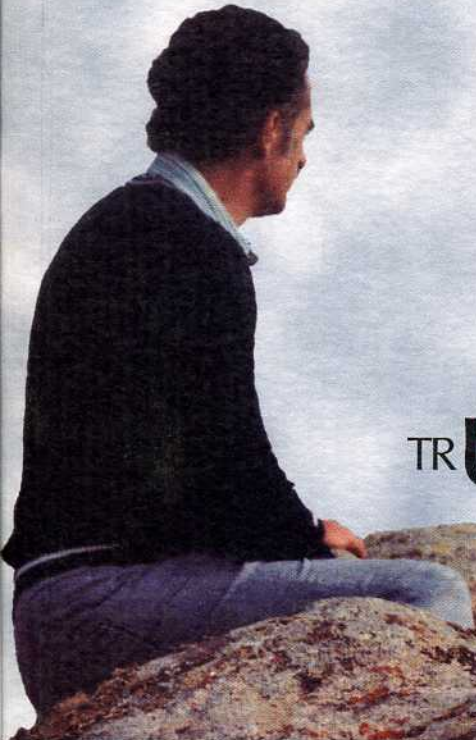
DESIDERI LOMBARTE

Ataüllar el món des del Molinar

ANTOLOGIA LÍRICA

EDICIÓ A CURA D'HÈCTOR MORET I ARTUR QUINTANA

POEMES RECITATS PER ANTONI BENGOCHEA



Conté 2 CDs



Desideri Lombarte i Arrufat (Pena-roja, 1937-Barcelona, 1989) publicà el 1987 un primer poemari, *Romanços de racó de foc i poemes de vida i mort*, i l'obra dramàtica *Pena-roja i Vallibona, pobles germans*. El 1991, un segon poemari, *A l'ombra de les roques del Masmut*, i el 1992, *Teatre inèdit*.

Del seu treball com a investigador s'han publicat les monografies *600 anys de toponímia a la vila de Pena-roja* (1990) i *Pena-roja una vila a la frontera* (1999).

Sens dubte, d'entre els escriptors aragonesos d'expressió catalana dels últims vint-i-cinc anys, Desideri Lombarte és l'autor més prolífic i amb preocupacions més diverses.

Dins d'aquesta mateixa col·lecció s'han publicat tres volums dels seus millors poemes: *Sentències comentades / Voldria ser...* (1993), *Cartes a la Molinera / La bona vida i la mala bava* (1995) i *Miracles de la Mare de Déu de la Font i altres poesies esparses* (1999).

Antoni Bengochea Lombarte. Natural de Calaceit. És llicenciat en filologia hispànica per la Universitat de Saragossa, ciutat on viu des de l'any 1997.

Participà activament en el II Congrés Internacional de la Llengua Catalana (1986), on va entrar en contacte a fons amb la persona i l'obra de Desideri Lombarte, i començà la seua tasca de difusió de la poesia catalana de l'Aragó, com a recitador en solitari o com a component del Duo Recapte amb Mario Sasot. Darrerament també ha participat en la difusió oral de la narrativa popular del Matarranya, i ha gravat el disc de contes tradicionals del Matarranya *Qüento va, qüento vingue* (1998). Actualment és professor de música a l'Institut Jerónimo Zurita de Saragossa.



Adscrita al



Instituto de Estudios Turolenses
Excmo. Diputación Provincial de Teruel

ISBN: 84-88477-19-1



Mirant papers del vell arxiu Gil-Aznar a casa l'Hereu



Lo Molinar segons un dibuix de Desideri Lombarte

PRÒLEG

Com és ben sabut, en força poblacions de l'Aragó els llargs anys de la dictadura franquista foren, com per a bona part de la resta del país, temps de penúria social i econòmica, i de forta emigració. Durant dècades nombrosos aragonesos –en especial els de condició pagesa– van haver de deixar les seues localitats d'origen i buscar, sovint a les comarques industrials de la veïna Catalunya, un futur millor per a ells i els seus descendents.

Molts d'aquests emigrants aragonesos a Catalunya procedien de localitats de les comarques nord-orientals de l'Aragó –de l'anomenada Franja de Ponent, altrament dit Aragó catalanòfon–, emigrants que sovint descobriren en la llengua catalana, parlada també en les seues poblacions d'origen, i en la cultura que s'hi vehicula, els elements bàsics de llur identificació col·lectiva. D'entre aquests emigrants a Catalunya originaris de les comarques catalanòfones de l'Aragó sorgiran, a partir de mitjans de la dècada dels anys setanta –ara fa uns vint-i-cinc anys–, un nombre creixent d'escriptors en català que, en conjunt, intentaran perfilar literàriament, amb major o menor fortuna, la relació profunda que mantenien, i mantenen, amb uns territoris i uns àmbits humans que fins aquell moment s'havien mostrat absents, o quasi absents, en la història de la literatura catalana. D'aquest reduït col·lectiu d'escriptors aragonesos en català residents a Catalunya ben aviat sobresortirà, per mèrits propis, la densa i diversificada obra literària i d'investigació, i la polifacètica i suggestiva personalitat, de Desideri Lombarte i Arrufat.